

De dag van de Heer

'Ik, Johannes ... was in [de] Geest op de dag van de Heer, en ik hoorde achter mij een luide stem als van een bazuin ...' (Openb. 1:9-10).

Vraag:

Wordt met deze 'dag van de Heer' de eerste dag van de week bedoeld (onze zondag), of de oordeelsdag van Christus, die in het Oude Testament vaak de 'dag van de HEERE' wordt genoemd?

Antwoord:

Graag geven we als antwoord de woorden van een Bijbeluitlegger weer:

Deze uitdrukking komt maar één keer voor in Gods Woord, maar werd later de normale aanduiding voor deze bijzondere dag die de Christenen is gegeven als een speciale dag van aanbidding en rust.

Dat hier de eerste dag van de week wordt bedoeld, blijkt wel duidelijk uit de volgende gedachten:

1.

De uitdrukking die hier in het Grieks wordt gebruikt ('de aan de Heer toebehorende dag', vroeger: des Heren dag, met de nadruk op Heren/Heer) verschilt taalkundig van de uitdrukking die wordt gebruikt om de profetische, nog steeds toekomstige 'dag van de Heer' aan te duiden (die bijv. voorkomt in 1 Kor. 5:5, 2 Kor. 1:14 en 1 Thess. 5:2).

2.

De inhoud van het eerste visioen (vs. 12-20) laat zien dat het gaat om de actuele toestand van dat moment, en niet om de toekomst. In de tijd van de toekomstige oordelen, waarover in het Oude en het Nieuwe Testament wordt gesproken als de 'dag van de Heer', zal de Gemeente als openlijk getuigenis voor God hier op aarde afwezig zijn (want ze zal opgenomen zijn in heerlijkheid). Op die dag zal de Heer Jezus Zich dus niet meer te midden van de zeven gouden kandelaars (de zeven gemeenten) op aarde bevinden.

3.

De apostel Johannes kwam op de eerste dag van de week, onze zondag, in de Geest, en moest op die dag brieven schrijven aan de toen bestaande zeven gemeenten in Klein-Azië (vs. 11). Dat had dus niets te maken met Gods toekomstige oordeel over deze aarde. De apostel kreeg de opdracht op te schrijven wat is geweest en wat op dat moment de toestand was (hoofdstuk 2 en 3). Pas daarna beschreef hij 'wat hierna zal gebeuren' (vs. 19, 4:1).

Uit deze en andere argumenten blijkt overduidelijk dat het hier onmogelijk kan gaan over de toekomstige 'dag des Heren' als oordeelsdag.

Twee grote feiten geven een bijzondere betekenis aan de eerste dag van de week: de opstanding van de Heer Jezus uit de doden (Joh. 20) en de vorming van de Gemeente op de Pinksterdag (Lev. 23:16 en Hand. 2).

Dus is deze 'aan de Heer toebehorende dag' geen normale dag, zoals overigens ook de 'aan de Heer toebehorende maaltijd' geen gewone avondmaaltijd is (1 Kor. 11:20). Zowel deze dag als dit avondmaal zijn uitdrukkelijk Zijn eigendom; ze zijn aan Hem gewijd. We moeten het heilige karakter van deze dag en dit avondmaal onbepert in acht nemen en eraan vasthouden. De tegenstander doet er alles aan om ons deze kostbare zegeningen af te nemen, die zo duidelijk respectievelijk van Zijn opstanding en van Zijn dood spreken.

W. Scott